

BIBLIOTECA DE LA MIEZUL NOPTII

de Matt Haig

CEA MAI CITITA CARTE DE FICTIUNE A ANULUI 2020(CONFORM GOODREADS)

Care e cea mai bună cale de a-ți trăi viața? Cred că asta este întrebarea care ne urmărește pe fiecare dintre noi. Suntem mereu nemulțumiți, ni se pare mai verde iarba în curtea celuiilalt, suntem dezamăgiți de fiecare dată când nu primim ceva ce am cerut. Se pare că nici după atâta evoluție omul nu a găsit răspunsul la întrebarea care îl macină pe interior: „Ce e fericirea? Când știi cum arată, cum știi cu adevărat că ești fericit?”

Autorul un om care a încercat să se sinucidă la 24 de ani și acum e un autor de succes care se bucură că a rămas să vadă cum va arăta viața lui dacă nu o abandonează. E un om pe care îl admir, pentru că oferă speranță. Matt Haig povestește simplu, pe înțelesul omului care are nevoie să audă fix cuvintele care îl pot ajuta să se ridice. Majoritatea pasajelor din carte subliniază natura asta schimbătoare a noastră. Suntem firi dificile și contradictorii. Unii spun că ar face orice pentru fericire, dar uneori ai impresia că așteaptă ca fericirea să le iasă precum iepurele din joben.

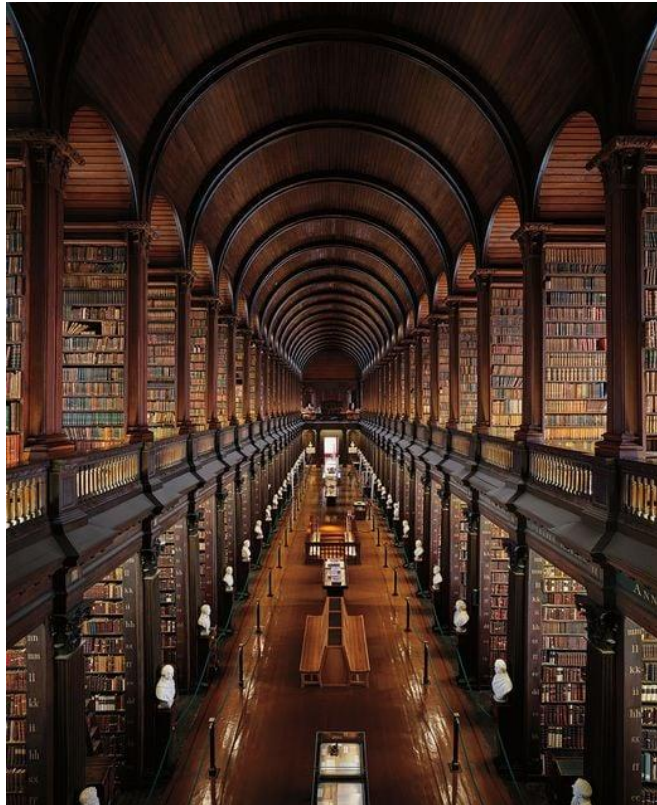
Ce e fericirea? Există viața perfectă?

Nu există viață perfectă. Fiecare decizie pe care am luat-o în viață ne-a deschis noi drumuri. Autorul a prezentat cel mai bun exemplu: un copac. Un singur trunchi, câteva

ramuri groase, pline toate de rămurele și rămurici. Nu există drum drept și alegeri predefinite. Impulsul, coincidențele, deciziile pe care nu le-am luat sau le-au luat alții în locul nostru- toate sunt primi pași pentru călătoria care urmează.

Dar dacă am mai primi o șansă? Dacă ar exista o porțiță care ne-ar permite accesul spre un alt eu, spre o altă viață? Ne-am mai dori să venim înapoi? Am fi cu adevărat fericiți? Nu uitați că fiecare univers ar aduce plusurile și minusurile sale. Într-o viață nu am mai fi părinți, în alta nu am mai avea aceiași prieteni. Știind ce avem în viața reală, am putea fi cu adevărat împliniți?

O singură bibliotecă. O infinitate de vieți. Care e cea mai bună?

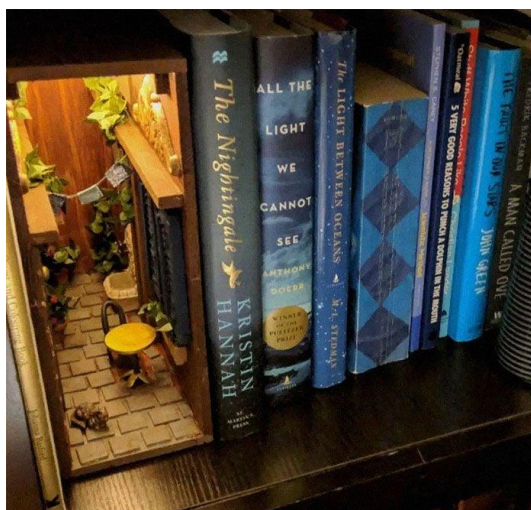
Undeva, la marginea universului, există o bibliotecă infinită de cărți, iar fiecare poveste din ele provine dintr-o altă realitate. Una spune povestea vieții tale așa cum e, alta spune povestea vieții tale așa cum ar fi fost dacă ai fi luat altă decizie într-un anumit moment. Toți ne întrebăm mereu cum ar fi putut să fie viețile noastre. Dar dacă am găsi răspunsul într-o bibliotecă?

Atunci când protagonista noastră, Nora, ajunge în această bibliotecă, are șansa să îndrepte lucrurile – o viață plină de durere și de regrete. Are ocazia să facă totul altfel și să-și dea seama cum ar putea avea viața perfectă. Dar lucrurile nu sunt tocmai cum și le imaginează ea... Curând, alegerile pe care le face o pun într-un pericol iminent.

Înainte să expire timpul, trebuie să răspundă la o singură întrebare: „Care e cea mai bună cale de a-ți trăi viața?”

Nora ajunge în biblioteca de la miezul nopții, „camera” situată la granița dintre viață și moarte, atunci când își dorește să își încheie socotelile cu viața. Se simțea ștearsă, singură și inutilă. Nu avea pe nimeni în viața ei, fusese concediată, renunțase la toate visurile care îi înfrumusețaseră viața și își pierduse pisica. Simte că nu mai are pentru ce să traiască, dar primește o nouă șansă.

Știu cum e să simți că nu ești de-ajuns, că nu ești suficient de bună, că tot ceea ce faci, simți și ești e o inadecvare pe care te chinui înzecit s-o ascunzi. Chiar dacă oamenii care țin la tine vor să te convingă că nu-i așa, adevărul tău interior rămâne altul.

Singura soluție, cred eu, e să înțelegi ce simți, apoi să încerci să faci lucruri care să te convingă că ești de-ajuns, că ești pur și simplu uman, deci imperfect și că asta e ok. Asta face Nora și pe măsură ce descoperă câte o viață nouă, un regret vechi dispare. Alături de ea, am înțeles mult mai bine cum funcționează regretele de fapt și cum, deseori, lucrurile pentru care te învinovățești nu sunt deloc vina ta.

Fiecare viață conține milioane de decizii. Unele mai importante, altele mai puțin importante. Dar, de fiecare dată când iei o decizie în defavoarea alteia, rezultatul se modifică.

Ai tot atâtea vieți la dispoziție câte decizii ai. Există alte vieți în care faci alte alegeri. Iar acele alegeri conduc la alte rezultate.

Biblioteca de la miezul nopții te învâluie treptat, fiind genul de roman care va duce la discuții foarte personale pentru că te trece printr-o multitudine de stări intense. Pe lângă

sentimentele pe care le experimentezi citind, parcă nu mai contează atmosfera (apăsătoare la început, dar din ce în ce mai luminoasă pe parcurs), personajele (realiste) sau stilul (simplu și ușor de citit, dar sincer și visceral în profunzime).. Protejat de atmosfera caldă, plină de morală și de cuvinte frumoase, cititorul se poate regăsi printre rânduri. Este o lecție de viață și de conduită, un roman captivant despre fericire și lipsa acută a acesteia, despre importanta deciziilor luate și despre sensul pe care îl poartă existența noastră.

Nu există rețeta pentru fericire și nici o schemă de urmat. Există clipe, zâmbete, oameni, dragoste și tristețe. Există decizii, șanse și clipe pierdute. Toate ne pot ajuta, toate ne pot condamna. Ce e de preferat: să alergăm după fericire sau să învățăm să fim fericiți cu ceea ce avem?

